

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของอารมณ์ชั่วขณะ คุณภาพของข้อโต้แย้ง และเวลาที่เหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะ ที่มีต่อการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลในการรับสารโน้มน้าวใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติของบุคคลต่อสารโน้มน้าวใจ ซึ่งมีอารมณ์ชั่วขณะต่างกัน ในเวลาที่ได้รับสารโน้มน้าวใจต่างกัน และสารโน้มน้าวใจมีคุณภาพของข้อโต้แย้งที่ต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. เมื่อบุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางลบจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
2. เมื่อบุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางบวกจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้พอๆ กับเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3. เมื่อบุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางบวกจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
4. เมื่อบุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางลบจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรฐานตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. สารโน้มน้าวใจเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษา ปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้"
3. แบบประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง
4. คำถามที่ใช้ถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากนำเสนอสารโน้มน้าวใจ
5. บทความเรื่อง "ค่างแว่น" ใช้เป็นงานแทรกให้กลุ่มตัวอย่างทำ
6. มาตรฐานตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างหลังจากทำงานแทรกแล้ว
7. มาตรวัดเจตคติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลในชั้นสร้างเครื่องมือ กับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 71 คน
2. การทดลองนำร่องกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 87 คน เพื่อศึกษาการเห็นชอบนำให้บุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะ
3. การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนหญิง โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC⁺) และวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ด้วยการทดสอบค่า t
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก หลังจากเขียนเรื่องความราชานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด และหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างทำงานแทรกเสร็จแล้ว ด้วยการทดสอบค่า t
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ หลังจากเขียนเรื่องความราชานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด และหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างทำงานแทรกเสร็จแล้ว ด้วยการทดสอบค่า t

4. คำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เร็ยหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งแรก วัดครั้งหลัง จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

5. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวคะแนนเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เร็ยหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งแรก

6. วิเคราะห์การเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เร็ยหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งหลัง จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (contrast)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนในเงื่อนไขเกิดอารมณ์ชั่ววูบ ก่อนนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่ววูบในทางลบจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

2. นักเรียนในเงื่อนไขเกิดอารมณ์ชั่ววูบ ก่อนนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่ววูบในทางบวกจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้ไม่แตกต่างกับเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนในเงื่อนไขเกิดอารมณ์ชั่ววูบ หลังนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่ววูบในทางบวกจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

4. นักเรียนในเงื่อนไขเกิดอารมณ์ชั่วขณะ หลังนำเสนอสารโน้มน้าวใจ บุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางลบจะถูกโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่น้ำหนักได้มากกว่าเมื่อโน้มน้าวใจด้วยสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ($p < .05$)

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จัดเงื่อนไขการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงเท่านั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับเพศด้วยว่ามีผลต่อการเหนี่ยวนำอารมณ์ชั่วขณะ และการเปลี่ยนเจตคติแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยต่างๆ เช่น วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ เพื่อทราบว่าอารมณ์ชั่วขณะจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติแตกต่างกันหรือไม่

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะวิธีอื่นๆ